

VRNITEV IZ TIVATA

Ob odhodu iz Tivata sem dobil nalogo s PO-2 vleči jadralno letalo Weicke, katerega bo pilotirala Silva, tudi tečajnica v učiteljskem tečaju. Letalo pripravimo in poletimo. Ko preletimo Nikšić, se Silva odprne in pristane na letališču tamkajšnjega Aerokluba. Ob pristanku se polomi smučka. Ko dobimo telefonsko zvezo in javimo našemu centru v Vršču, nam sporočijo, da se je vreme poslabšalo in bomo morali prenočiti. Nadaljna navodila sledijo naslednji dan.

Hotel je bil poln, dobili smo prenočišče pri starejši gospe, vsak svoje sobo. Vendar pride ponoči Silva v mojo posteljo, ker jo je strah. Silva ni bila moj tip, čeravno je bila zelo simpatična, zato tudi nisva imela odnosov, zakar je kazala naslednji dan kisli obraz, a nič za to. Poročila o vremenu so bila slaba, za prelet bo treba še počakati.

Sekretar Aerokluba iz Nikšića je bil zelo prijazen, jadralno letalo in motorno letalo smo lahko shranili v njihov hangar. Ponudil se je tudi, da nam pokaže mesto in naslednji dan nas je popeljal v železarno, kjer je bil zaposlen v personalni službi. Popeljal nas je skozi livarno, nato skozi novo valjarno, kjer je že bil montiran trio valjarske proge.

V poltemi smo videli skupino ljudi, ki je z velikim zanimanjem zrla v žareči ingot, ki je drsel skozi valje, sedaj sem, potem spet nazaj skozi valje. Ko smo zapustili valjarno, sem vprašal našega vodiča, kaj so delali ti ljudje v valjarni. Z nasmehom mi razloži, da se učijo, imajo vodiča, ki jih vodi skozi obrate, so v službi in dobijo plačo, popoldan pa hodijo v analfabetski tečaj, kjer se učijo pisati in čitati. Na moje vprašanje, ali ni to predrago, mi odgovori, da to ni še ničesar.

Razloži nam, ko ti ljudje, ki so bili pastirji in pridejo v mesto, dobijo prvega plačo, jih sigurno ni tri mesece v službo. Po njihovem, ko pridejo zopet v službo, jih vprašajo, kje so bili in kaj so počeli, odgovor sledi: "Plačo smo morali porabiti," in pri njih je trajalo tako dolgo.

Veliko so se namučili, predno so ljudi navadili na delovne navade in delovno disciplino, vendar je socializem vse to prenesel.

Ko se je vreme vendar ustelilo, sva s Silvo po nalogu Centra iz Vršca poškodovano jadralno letalo pustila v Nikšiču in skupaj s PO-2 odletela nazaj v Vršac.

Čez kakšen mesec sem se vrnil v Slovenj Gradec in nastopil službo prvega upravnika letalske šole pri Koroškem aeroklubu v Turiški vasi.

Čez pol leta sem izvedel, da se je Silva poročila z gradbenim tehnikom, ki je gradil novi hangar v Vršču in kmalu rodila deklico.